

Τα «τσακάλια» της Αναγέννησης. Ιστορική καταγραφή των αθλητικών
συλλόγων Κολινδρού

Ε. Τραϊανού, Φιλολόγος ΠΕ02 του ΓΕΛ Κολινδρού, Υπ. Δρ. Π.Τ.Ν., του
Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Α. Μαλάμη, μαθήτρια της Β' τάξης του ΓΕΛ Κολινδρού

Α. Μουχταροπούλου, μαθήτρια της Β' τάξης του ΓΕΛ Κολινδρού

Ε. Πάσχου, μαθήτρια της Β' τάξης του ΓΕΛ Κολινδρού

*«ο Κολινδρός ένα μεγάλο χωριό από
450 σπίτια το μόνο κεφαλοχώρι της περιοχής
και η έδρα του Επισκόπου Κίτρους.*

*Η αγορά του, οι στενοί δρόμοι του, τα δίπατα σπίτια του
δίνουν τον αέρα μιας μικρής πόλης»*

Heuzey, L. (1860). *Le mont Olympe et l' Acarnanie*¹

Εάν κανείς κινείται στον οδικό άξονα Αθήνας - Θεσσαλονίκης ή διασχίζει τον μακεδονικό κάμπο διαμέσου της Εγνατίας οδού, στα σκέλη του Θερμαϊκού κόλπου, κοντά στις εκβολές των μεγάλων ποταμών Αξιού, Λουδία και Αλιάκμονα, βλέπει από τη μια τη ρηχή θάλασσα που συντηρεί έναν πλούσιο υδροβιότοπο και αντίκρυ να βαθαίνει η πεδιάδα με τα πλούσια χρώματα, τα σιτηρά και τις δενδροκαλλιέργειες που ολοένα ανεβαίνει ομαλά στις βορειοανατολικές υπώρειες των Πιερίων. Εκεί στην ανάταση του βλέμματος βρίσκεται ο Κολινδρός.

Κάνοντας μια έρευνα για το λήμμα Κολινδρός σε μια δημοφιλή μηχανή αναζήτησης στο διαδίκτυο βρίσκουμε περίπου 300.000 αναφορές με πρώτη την παραπομπή στο αντίστοιχο λήμμα της Wikipedia². Εκεί σημειώνεται ότι: «ο

---

¹ Ο Leon Heuzey (Λεόν Εζέ) πραγματοποίησε το ταξίδι κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή Αθηνών, πριν από την περίοδο των μεγάλων ανασκαφών, οι οποίες αποκάλυψαν μεθοδικά αρχαιολογικούς χώρους, όπως η Ολυμπία ή οι Δελφοί. Η πιο συνηθισμένη μέθοδος έρευνας ήταν τότε το «αρχαιολογικό ταξίδι»: διέσχισε κανείς με άλογο την περιοχή που ήθελε να μελετήσει και για την οποία είχε συγκεντρώσει προηγουμένως όλες τις πληροφορίες από τους αρχαίους συγγραφείς και τους νεώτερους περιηγητές, χωρίς να ξεχάσει και τις επιγραφές. Με τις γνώσεις αυτές ο αρχαιολόγος προσπαθούσε να βρει τις τοποθεσίες των αρχαίων πόλεων που ανέφεραν τα κείμενα, να ταυτίσει τα αρχαία τοπωνύμια των ερειπίων που συναντούσε, και να αναπλάσει την ιστορία της περιοχής. Η έρευνα του ταξιδιώτη βασίζεται, κατά ένα μεγάλο μέρος, στις πληροφορίες που ζητάει από τους κατοίκους.

Heuzey, L. (1860). *Le mont Olympe et l' Acarnanie: Exploration des ces deux regions, avec l' etude de leurs antiquites, de leurs populations anciennes et modernes, de leur geographie et de leur histoire*. Paris: Publie sous les auspices du Ministere de l' instruction publique et du Ministere d' etat.

² <http://el.wikipedia.org/wiki/> Η Βικιπαίδεια ή Wikipedia είναι ένα συλλογικό εγκυκλοπαιδικό εγχείρημα που έχει συσταθεί στο Διαδίκτυο, παγκόσμιο, πολύγλωσσο, που λειτουργεί με την αρχή του wiki. Η Βικιπαίδεια έχει ως στόχο να παρέχει ελεύθερα επαναχρησιμοποιήσιμο

Κολινδρός είναι κωμόπολη που βρίσκεται στη βόρεια Πιερία και ανήκει στην κεντρική Μακεδονία.[...]Είναι παραδοσιακός οικισμός και φημίζεται για τα κεράσια του».

Το τοπωνύμιο απαντάται στις αρχαιακές πηγές με διάφορες παραλλαγές όπως: «*Κολυδρόν*», «*Κολυνδρός*», «*Κολιντρό*», «*Κουλιαντρός*» και σπανιότερα «*Κούλια*», αλλά δεν υπάρχει ασφαλής ερμηνεία της ετυμολογίας του. Ο Γάλλος αρχαιολόγος Léon Heuzey, μέλος της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών, το 1858 επισκέπτεται τις περιοχές του Ολύμπου και στο έργο του «*Το όρος Όλυμπος και η Ακαρνανία*», που εκδόθηκε το 1860 στο Παρίσι⁴ περιγράφει τον Κολινδρό ως «*ένα μεγάλο χωριό από 450 σπίτια, το μόνο κεφαλοχώρι της περιοχής και η έδρα του Επισκόπου Κίτρους. Η αγορά του, οι στενοί δρόμοι του, τα δίπατα σπίτια, του δίνουν τον αέρα μιας μικρής πόλης*».

Σύμφωνα με τη μονογραφία⁵ της Κλεοπάτρας Πολύζου – Μαμέλη για την ιστορία του οικισμού, οι Κολινδρινοί «*κατοικούν σε δίπατα κυρίως σπίτια, που σφίγγονται το ένα στ' άλλο στα στενά ανηφορικά δρομάκια, με τη γραφική κλιμάκωση στις πλαγιές του τόπου στον οποίο είναι διασκορπισμένα αρχοντικά, ναοί, τα διδακτήρια του οικισμού, το Δημαρχείο, η βιβλιοθήκη και άλλα. [...] Τα σοκάκια είναι λιθόστρωτα καλντερίμια, στενά, ανώμαλα, ποτέ ίσια, εκτός των δύο κεντρικών πλέον δρόμων με τις δύο κεντρικές πλατείες*». Λείπουν οι κεντρικές βρύσες γι' αυτό οι κάτοικοι συντηρούν στέρνες ή δημοτικά και ιδιωτικά πηγάδια. Επτά συνοικίες με ξεχωριστό όνομα συναποτελούσαν τον οικισμό και πλήθος τοπωνύμια συνοδεύουν κάθε γωνιά της περιοχής αντικατόπτρισμα του τοπικού ιδιώματος.

«*Η εποχή της ιδρύσεως του Κολινδρού είναι έως τώρα τουλάχιστον ακαθόριστος*» συνεχίζει η ερευνήτρια. Η αρχαιολογική έρευνα πάντως μαρτυρεί εγκατάσταση στην περιοχή οργανωμένων κοινωνιών από τη Νεολιθική εποχή⁶. Ο Heuzey στην επίσκεψή του γράφει: «*αντίκρισα σε μίαν εκκλησία μίαν ελληνική επιγραφή με το όνομα Ευρυδίκη. Σ' ένα γειτονικό λόφο ανάμεσα στα ερείπια ενός παλιού μοναστηριού βρήκα μια άλλη στήλη, η οποία από το σχήμα των λέξεων και το ύφος των μορφών μπορεί να αναχθεί στους πρώτους χρόνους της Ρωμαϊκής περιόδου. Τρία πρόσωπα ντυμένα με τηβέννους μοιάζουν ότι συνομιλούν μεταξύ τους. Στη μέση είναι καθισμένη μια γυναίκα σκεπασμένη με*

περιεχόμενο, με αντικειμενικά και επαληθεύσιμα στοιχεία, που ο καθένας μπορεί να τροποποιήσει και να βελτιώσει.

³ <http://el.wikipedia.org/wiki/Κολινδρός>

⁴ ό.π. Heuzey, L.

⁵ Πολύζου – Μαμέλη, Κ. (1971). *Ιστορία του Κολινδρού. Με ευρύτατη επισκόπηση γεωγραφική, ιστορική, εθνολογική της Πιερίας*. Κολινδρός: Μακεδονικό Μουσείο Κολινδρού [επανεκδ. 2008].

⁶ <http://www.kz-epka.gr/> KZ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, χρονολόγιο της Πιερίας από την Έφορο αρχαιοτήτων Κατερίνης Έφη Πουλάκη - Παντερμαλή

ένα μακρύ κάλυμμα, πίσω από την οποία ένα παιδί κρατά μια κίστη (θήκη). Τα ονόματα είναι της Αντιγόνης και του Ιπποστράτου».

Μεταγενέστερα αρχαιολογικά ευρήματα μαρτυρούν την ύπαρξη μιας παλαιοχριστιανικής βασιλικής στον οικισμό. Έως τις αρχές του 10^{ου} αιώνα ο Κολινδρός είναι από τις σημαντικότερες βυζαντινές πόλεις της Πιερίας. Εμφανίζεται ως επισκοπή ένατη στην τάξη των επισκοπών που υπόκεινται στη μητρόπολη Λαρίσης. Το 1003 η πόλη παραδίνεται στο Βασίλειο Β' από το βούλγαρο Δημήτριο Τειχωνά όταν ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου αποκατέστησε το μακεδονικό σύνορο με την ανακατάληψη των πόλεων Βέροιας, Κολινδρού, Σερβίων και Εδέσσης. Η επόμενη γραπτή μαρτυρία για τον οικισμό είναι ένα δωρητήριο έγγραφο του 1384 στο οποίο αναφέρεται ως «*Κάστρον*»⁸. Στο δωρητήριο αυτό έγγραφο ο Αλέξιος Άγγελος Φιλανθρωπινός δωρίζει στη Νέα Μονή Θεσσαλονίκης από τα κτήματά του το κάστρο «*Κολυδρόν*», που κατείχε με χρυσόβουλο του Αυτοκράτορα Μιχαήλ Παλαιολόγου. Ο Heuzey γράφει ότι όταν πέρασε από τον Κολινδρό σώζονταν τα ερείπια του βυζαντινού αυτού κάστρου που το 1876 κατεδάφισε ο Επίσκοπος Κίτρους Μελέτιος για να χτίσει το νεκροταφείο του Αγ. Δημητρίου. Το 1394 ο Κολινδρός αναφέρεται πάλι με αφορμή την έριδα ανάμεσα στη Νέα Μονή και τη Μονή Ακαπνίου Θεσσαλονίκης⁹. Δυστυχώς σήμερα από το βυζαντινό παρελθόν του Κολινδρού δεν σώζονται ούτε τα τμήματα του μεσοβυζαντινού κάστρου, που βρίσκονταν στο κέντρο του σημερινού οικισμού, ούτε οι βυζαντινοί ναοί της πόλης. Μία βυζαντινή εικόνα του Αγίου Δημητρίου φέρει την επιγραφή «*Άγιος Δημήτριος ο Νεαμονίτης*», και υπομνηματίζει τη σχέση της Νέας Μονής Θεσσαλονίκης με τον οικισμό¹⁰.

Οι οικιστικές ενότητες αποτελούν μορφώματα, τα οποία σχηματοποιούνται μέσα από μια ορισμένη διαδικασία, που τις περισσότερες φορές έχει κοινωνικό χαρακτήρα¹¹. Κάποιες φορές, η σχηματοποίηση των κέντρων αυτών οφείλεται και σε παράγοντες που δεν είναι αμιγώς κοινωνικοί: τέτοιοι παράγοντες είναι η γεωγραφική θέση, η γεωφυσική μορφολογία της ευρύτερης περιοχής, συγκεκριμένες διοικητικές ή πολιτικές αποφάσεις κ.ά. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η σχηματοποίηση των κεντρικών πόλεων και κωμοπόλεων είναι το αποτέλεσμα της επίδρασης μιας σειράς παραγόντων, όπως πολιτισμικοί,

⁷ ό.π. Heuzey, L.

⁸ ό.π. Πολύζου – Μαμέλη, Κ.

⁹ http://www.kz-epka.gr/mambo/index.php?option=com_content&task=view&id=76&Itemid=107

¹⁰ http://media.ems.gr/ekdoseis/makedonika/makedonika_03/ekd_pemk_03_theocharidis.pdf

Θεοχαρίδης, Γ. (1953-5). Η Νέα Μονή Θεσσαλονίκης. *Μακεδονικά* 3, 334-52. Η Βολλάς (δυτικά από τα Ρυάκια), κτήμα της Ακαπνίου προσαρτήθηκε παράνομα στη Νέα Μονή. Μέχρι το 1401 η Βολλάς δεν είχε αποδοθεί, παρόλες τις επιστολές του Πατριάρχη Αντώνιου Δ προς τον ηγούμενο της Νέας Μονής Γαβριήλ.

¹¹ Τραϊανού, Ε., Κυρίδης, Α. & Γκόλια, Π. (2006). Οργάνωση και προσλήψεις της εμποροπανηγύρεως Αμυνταίου (1956-2005). Ανάγνωση αρχαιακού υλικού. Όψεις της Δυτικής Μακεδονίας. Φλώρινα: Βιβλιολογεϊόν.

ιστορικοί, διοικητικοί, γεωγραφικοί, οικονομικοί, κοινωνικοί κ.λπ.¹². Με πυρήνα, επομένως, το Κάστρο άρχισε να σχηματίζεται ένας οικισμός που έμελλε να εξελιχθεί σε μεγάλο κεφαλοχώρι της περιοχής. Η σύνθεση του πληθυσμού, η παρουσία του Επισκόπου και η θέση του μακριά από την κεντρική οδική αρτηρία, η προνομιούχα στην περιοχή, που του παρέχει την εποπτεία του χώρου σε ιδιαίτερα μεγάλη απόσταση, άρα και προστασία και το καλό μικροκλίμα σε σχέση με τις πεδινές ελώδεις περιοχές των εκβολών των ποταμών, συντέλεσαν στην ανάπτυξη μιας αξιόλογης κοινότητας.

*«Ένα πουλί ξεκίνησε μέσα από τη Βέροια.
- Σαν πας πουλί μ' στον Κολινδρό, σα βγεις κατά τη Φούντα,
χαμπερ' να πας στον Διαμαντή, χαμπερ' να πας στον Ντίζια,
Απτουλουμπούδης έρχεται με χίλιους πεντακόσιους
ζητάει κεφάλια κλέφτικα κι από τους τρανούς τους κλέφτες!
Κι ο Διαμαντής 'ποκρίθηκε και με θυμό του λέει:
- Έλα πασιά στον Κολινδρό, κόπιασε να σε δούμε
να μετρηθούμ' με πιθαμή απ' το κεφάλι κάτω...»
Δημοτικό τραγούδι¹³*

Λίγες είναι δυστυχώς οι γραπτές μαρτυρίες έως και τον 19^ο αιώνα για την ιστορία του Κολινδρού καθώς υπάρχει έλλειψη πρωτογενών πηγών. Αρχεία και σημαντικά έγγραφα καταστράφηκαν με την πυρπόληση της Μητρόπολης το 1878 και τις καταστροφές στα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου.

Απ' όσα μπορούμε να συνάγουμε, ο Κολινδρός στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας διοικητικά αρχικά ανήκε στον καζά Βέροιας¹⁴ (σαντζάκι Θεσσαλονίκης) του Βιλαετίου Θεσσαλονίκης και ήταν δήμος (nahiye) με διοικητή, μουχτάρη και χωροφυλακή. Η απογραφή των νοικοκυριών του έτους 1530 που βασίζεται στο αντίστοιχο muhasebe-i vilayet-i Rumeli defteri αναγράφει ότι ο Κολινδρός αποτελούνταν από 17 χριστιανικά νοικοκυριά¹⁵. Τη χριστιανική κοινότητα διοικούσε εξαμελής δημογεροντία που εκλεγόταν κάθε χρόνο από γενική συνέλευση όλων των αρρένων άνω των 25 ετών. Σύμφωνα με τα οθωμανικά αρχεία της Βέροιας¹⁶ μπορούμε να σταθούμε σε ορισμένα στιγμιότυπα της ζωής της περιόδου: Από σημείωση της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1678 του Ιεροδικείου Βεροίας, «ο Παναγιώτης Κυριακού και ο Κώστας Φίλιππα κάτοικοι του χωρίου Κολινδρού εξελθόντες της νομιμότητος περιεφέροντο μέχρι τούδε

¹² Σορώκος, Ε. (1975). Οικιστική δομή και κοινωνικοποίηση. *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 23, 142-149.

¹³ ό.π. Πολύζου – Μαμέλη, Κ.

¹⁴ ό.π. Πολύζου – Μαμέλη, Κ.

¹⁵ Από το τεφτέρι ν167 του 1530 ο αριθμός των νοικοκυριών στον Κάζα Βέροιας http://dombia-istoria.blogspot.gr/2012/02/1530_09.html#uds-search-results

¹⁶ <http://gak.thess.sch.gr/Archsyl/archsyl.htm>

μετ' Αλβανών ληστών, μετανοήσαντες όμως εδήλωσαν ότι δέχονται την υποταγήν και ότι προς τούτο εγγυώνται οι κάτοικοι του ανωτέρω χωρίου». Ένας πίνακας των εξισλαμισθέντων του 1788 αναφέρει πως: «η εκ Κολινδρού Μπαλάσω Αθανασίου έγκυος ούσα από τον Αμπουραχμάν ησπάσθη ως σύζυγός του τον Ισλαμισμόν, ονομασθείσα Χαπιτζέ»¹⁷.

Στις αρχές του 19ου αιώνα, η Πιερία πέρασε στα χέρια του Αλή Πασά. Ενεργή είναι η συμμετοχή της Πιερίας στον Αγώνα του 1821. Οπλαρχηγοί του Ολύμπου έλαβαν μέρος στην Επανάσταση της Νάουσας και της Βέροιας. Οι κλεφταρματολοί από τον Όλυμπο πολέμησαν στο πλευρό του Εμμανουήλ Παπά στη Χαλκιδική. Στις αρχές του 1822 εκδηλώθηκαν επαναστατικά κινήματα στον Όλυμπο και στα Πιέρια, με ορμητήρια τον Κολινδρό και τη Νάουσα. Το Μάρτιο του 1822 έφτασε στο Ελευθεροχώρι ο διορισμένος από τον Υψηλάντη αρχηγός της Επανάστασης, Γρηγόρης Σάλας. Στις 8-3-1822 κηρύχθηκε η Επανάσταση και ο Διαμαντής Νικολάου με τους πολεμιστές του επιτέθηκε κατά του Κολινδρού που κατεχόταν από 1500 Τούρκους. Έγινε φονική μάχη. Ο Διαμαντής δε μπόρεσε να καταλάβει τον Κολινδρό. Οι Τούρκοι κατεδίωξαν τους Έλληνες κοντά στη Μηλιά και εκεί κατέστρεψαν τον Πύργο των Λαζαίων καίγοντας χωριά και σφάζοντας ανθρώπους. Ο Διαμαντής αποσύρθηκε στα Ν.Δ. όπου συνέχισε τον Αγώνα μαζί με άλλους μακεδόνες οπλαρχηγούς¹⁸.

Στα μέσα 19ου αι. ενώ στο Κίτρος υπάρχουν μόνο ερείπια μετά από επαναστάσεις και χολέρα, η έδρα της επισκοπής μεταφέρεται εκ νέου στον Κολινδρό. Το 1878 ο επίσκοπος Κίτρος Νικόλαος Λούσης με έδρα τον Κολινδρό παίρνει μέρος στην εξέγερση του Ολύμπου. Πυρπολεί την Μητρόπολη και ενώνεται με τους αντάρτες των Πιερίων. Η έδρα της επισκοπής μεταφέρεται στην Κατερίνη¹⁹.

Κατά τα τέλη του 19ου αι. και στις αρχές του 20ού, παρουσιάζεται στην περιοχή της Πιερίας έντονη εκπαιδευτική και πνευματική δραστηριότητα. Σε όλον τον καζά Κατερίνης (όπου πλέον ανήκει ο Κολινδρός) ζούσαν τότε συνολικά 22.000 περίπου Έλληνες και 3.500 Τούρκοι. Η πρωτεύουσα είχε εξελιχθεί τότε σε μια ακμαία πόλη· στο μεταξύ, είχε μεταφέρει την έδρα του εκεί και ο επίσκοπος Κίτρος. Γύρω στο 1877 λειτουργούσαν στην πόλη ελληνικά σχολεία. Στις αρχές του 20ού αι. συγκροτήθηκαν εκπαιδευτικοί και φιλόμουσοι σύλλογοι. Στον Κολινδρό ζούσαν 2.000 κάτοικοι περίπου, όλοι σχεδόν Έλληνες. Λειτουργήσαν ήδη από το 1871 - 1872 αρρεναγωγείο και παρθεναγωγείο, με περισσότερους από 200 μαθητές. Το Λιτόχωρο, αν και καταστράφηκε κατά την επανάσταση του 1878, αριθμούσε στις αρχές του 20ού αιώνα 3.000 κατοίκους περίπου. Και εδώ, όπως και στον Κολινδρό και στην Κατερίνη, συντηρούνταν σχολεία και

¹⁷ ό.π. Πολύζου – Μαμέλη, Κ.

¹⁸ <http://www.pieriacity.gr/index.php/2012-01-09-19-10-29/istoria>

¹⁹ ό.π. <http://www.kz-epka.gr/>

εκπαιδευτικοί όμιλοι που τόνωναν την παιδεία της περιοχής. Έτσι, λίγο πριν από την απελευθέρωση του το 1912, ο καζάς Κατερίνης είχε να επιδείξει 19 σχολεία με 29 δασκάλους και 1.700 περίπου μαθητές και αξιόλογη πνευματική και πολιτιστική κίνηση²⁰.

*«Με την αποφοίτησή μου από το γυμνάσιο Θεσσαλονίκης,
εδίδαξα ολίγους μήνας εις τον Κολινδρό από τον Νοέμβριο του 1906.
Εν παρενθέσει λέγω ότι, ως τότε διδάσκαλος,
ήμην ο πρώτος όπου εισήγαγον το φουτ-μπωλ εις τον Κολινδρό»
Παπαθεοδώρου, Δ. Απομνημονεύματα²¹*

Στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα η Οθωμανική Αυτοκρατορία αντιμετωπίζει μεγάλα οικονομικά προβλήματα και κλονίζεται από εθνικά κινήματα. Για να τα αντιμετωπίσει κάνει σημαντικές μεταρρυθμίσεις στη διοίκηση, στην οικονομία και στην κοινωνία. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές ωφελούν κυρίως τους υπηκόους της που δεν είναι μουσουλμάνοι. Στις πόλεις, όπως στη Θεσσαλονίκη, την Κατερίνη και αλλού αναπτύσσονται τα αστικά στρώματα. Φροντίζουν για την καλή μόρφωση των παιδιών τους για να μπορούν να συμμετέχουν στις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις. Επίσης διαδίδεται το θέατρο, τα βιβλία, οι εφημερίδες και τα περιοδικά. Ακόμα ιδρύονται σωματεία και σύλλογοι με διάφορους σκοπούς (σύλλογοι φιλανθρωπικοί, φιλολογικοί, μουσικοί, θεατρικοί, αθλητικοί)²². Τα σωματεία αυτά εκτός από το να επιδιώκουν να υψώσουν το πνευματικό επίπεδο των κατοίκων θέλουν να τους αφυπνίσουν και εθνικά.

Στην πνευματική και πολιτιστική κινητικότητα εντάσσεται και ο Κολινδρός, στον οποίο συστάθηκε στις 11 Ιουλίου 1908 ο «*φιλόμουσος και φιλόπτωχος σύλλογος η Πρόοδος*». Οι σκοποί του συλλόγου αναφέρονται και στον κανονισμό του και είναι: «*η εθνοπρεπής, ηθική, πνευματική και σωματική ανάπτυξη των μελών του, η ενίσχυσις του σχολικού ταμείου δια την ανέγερσιν νέου κτιρίου διατιθεμένων των 3/4 των εσόδων του, η βοήθεια απόρων οικογενειών*». Μέσα για την πραγματοποίηση αυτών ορίζονται: «*αι διαλέξεις, η ίδρυσις αναγνωστηρίου και βιβλιοθήκης, νυκτερινής σχολής, Γυμναστηρίου, η συγκρότησις ορχήστρας και η χορήγησις τροφής και ιατρικής περιθάλψεως εις πενομένας οικογενείας*»²³. Το Σύλλογο διοικούσε δεκαμελές συμβούλιο στο οποίο μετείχαν πέντε έφοροι: Γυμναστικής, Μουσικής, Βιβλιοθήκης, Παιδιών και Εκδρομών. Η ίδρυση Γυμναστηρίου και ο ορισμός εφόρων Γυμναστικής, Παιδειών και Εκδρομών μαρτυρεί την ιδιαίτερη φροντίδα του συλλόγου όχι μόνο για την πνευματική αλλά και ταυτόχρονα για τη σωματική ευδοκίμηση των κατοίκων του Κολινδρού.

²⁰ Καζταρίδης, Ι. (2002). *Η Μακεδονία κατά την Τουρκοκρατία*. Κατερίνη : Μάτι

²¹ ό.π. Πολύζου – Μαμέλη, Κ.

²² Καζταρίδης, Ι. (2006). *Κατερίνη: Από τη μικρή κώμη στην πολύτροπη πόλη*. Κατερίνη: Μάτι

²³ ό.π. Πολύζου – Μαμέλη, Κ.

Ο σύλλογος αυτός έζησε 16 χρόνια εκπληρώνοντας κατά το δυνατόν τους σκοπούς του. Ανασυστήθηκε για δεύτερη φορά το 1926, αλλά χωρίς να παρουσιάσει αξιόλογη δράση διαλύθηκε οριστικά το 1935.

Στον τομέα του αθλητισμού, η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων με τη διοργάνωση στην Αθήνα των Αγώνων της 1^{ης} Ολυμπιάδας το 1896 έδωσε νέα ώθηση στην ενασχόληση των Ελλήνων με τον αθλητισμό. Εκείνη την εποχή εμφανίστηκε και ένα νέο άθλημα, το ποδόσφαιρο, όταν στα λιμάνια του Πειραιά, της Πάτρας, της Θεσσαλονίκης, της Κέρκυρας αλλά και της Κωνσταντινούπολης και της Σμύρνης, ναυλοχούσαν αγγλικά πολεμικά πλοία και έπαιζαν οι ναύτες μεταξύ τους ποδόσφαιρο. Παράλληλα πολλοί Έλληνες φοιτητές σε αγγλικά πανεπιστήμια αλλά και μετανάστες σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες επέστρεφαν στην Ελλάδα και έφερναν μαζί τους και το ποδόσφαιρο²⁴. Στο μεταξύ αρχίζουν να ιδρύονται και οι πρώτοι σύλλογοι που καλλιεργούν εκτός των υπολοίπων αθλημάτων και το ποδόσφαιρο.

Ειδικά στη Θεσσαλονίκη το ποδόσφαιρο διαδόθηκε από τους κάτοικους των ξένων παροικιών, οι οποίοι σχημάτισαν και δικό τους αθλητικό σωματείο, την Ουνιόν Σπορτίφ, ενώ ακολούθησε ο Όμιλος Φιλομούσων Θεσσαλονίκης (ο μετέπειτα Ηρακλής). Οι Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες 1906²⁵ περιελάμβαναν ανεπίσημους αγώνες ποδοσφαίρου και την ίδια χρονιά ο Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων (ΣΕΓΑΣ) συμπεριέλαβε το ποδόσφαιρο στην δύναμή του και προκήρυξε και το πρώτο πανελλήνιο πρωτάθλημα, ενώ στην Σμύρνη το πρώτο πρωτάθλημα είχε διοργανωθεί πολύ νωρίτερα το 1898²⁶. Από το 1907 εισάγεται στα σχολεία και αρχίζουν να γίνονται αγώνες ανάμεσα σε μαθητές γυμνασίων και μεταξύ φοιτητών.

Μια πολύ πρώιμη μαρτυρία, του 1906, για την εισαγωγή του ποδοσφαίρου στον Κολινδρό περιέχεται στα απομνημονεύματα του Δημητρίου Παπαθεοδώρου. Ο Δ. Παπαθεοδώρου Κολινδρινός μετανάστη στο Buffalo των Η.Π.Α., διατέλεσε πρόεδρος του εκεί αλληλοβοηθητικού συλλόγου Κολινδρινών η «Πρόνοια». Χαρακτηριστικά αναφέρει: *«Με την αποφοίτησή μου από το Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, edίδαξα ολίγους μήνας εις τον Κολινδρό από του Νοέμβριου του 1906. Εν παρενθέσει λέγω ότι, ως τότε διδάσκαλος, ήμην ο πρώτος όπου εισήγαγον το φουτ-μπωλ εις τον Κολινδρό και ότι επί τρία συνεχή έτη κατά τας γυμνασιακάς μου σπουδάς εν Θεσ/νίκη κατείχον το πρωτάθλημα εις τον δρόμον αντοχής και προπονούμενος υπό του καθηγητού της Γυμναστικής Παπαθανασίου από το Καταφύγι θα συμμετείχον εις τους Πανελλήνιους Αγώνας. Δυστυχώς προσεβλήθην υπό ελώδεις πυρετούς και δεν ηδυνήθην να*

²⁴ <http://www.iraklis.org/>

²⁵ <http://el.wikipedia.org/Ποδόσφαιρο στην Ολυμπιάδα 1906>

²⁶ <http://www.segas.gr/> Σύντομο ιστορικό

συμμετάσχω των αγώνων. Το τελευταίον βραβείον του τρίτου αγώνος, όπου έλαβον ήτο κλάδος ελαίας και το οποίον έχω φυλαγμένον ως ενθύμιον». Συμπεραίνουμε επομένως ότι ο Κολινδρός δέχεται στον τομέα του αθλητισμού την επιρροή από ένα μεγάλο αστικό κέντρο όπως είναι η Θεσσαλονίκη που βρίσκεται πολύ κοντά της. Φτάνουν, λοιπόν, σε αυτόν οι ιδέες, οι τάσεις, ο αντίκτυπος της πολιτιστικής ανάπτυξης και της αθλητικής δραστηριότητας της πόλης.

Η κίνηση της οργάνωσης του αθλητισμού τον Κολινδρό που εντάθηκε μετά την απελευθέρωση, ανακόπτεται από την τεταμένη περίοδο που μεσολαβεί μεταξύ του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (1914-1918) και της Μικρασιατικής Καταστροφής (1922)²⁷. Τα επόμενα χρόνια και συγκεκριμένα το 1927 στην κωμόπολη των 5000 κατοίκων η προοδευτική νεολαία ζητά να ακολουθήσει τα προστάγματα της εποχής, να επιδοθεί στον αθλητισμό και ιδιαίτερα στο ποδόσφαιρο. Το 1927 ιδρύονται επίσημα δύο αθλητικά σωματεία: ο Γυμναστικός Σύλλογος «*Ηρακλής*» και «*Γ.Σ. Ζευς*»²⁸. Από τις δύο ομάδες ποδοσφαίρου, μεγαλύτερη δραστηριότητα ανέπτυξε ο πρώτος. Την εποχή εκείνη τα μέσα και οι οικονομικοί πόροι ήταν ελάχιστοι, ωστόσο το γεγονός αυτό δεν εμπόδισε τις ομάδες να διακριθούν μεταξύ άλλων της Κεντρικής Μακεδονίας.

Η συμμετοχή της Ελλάδας στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (1940), η κατοχή και ο Εμφύλιος δεν επέτρεψαν καμιά αγωνιστική δράση μέχρι το 1948 στον Κολινδρό, όταν άρχισε νέα προσπάθεια ανασυγκρότησης των ποδοσφαιρικών ομάδων. Για να αποφευχθούν οι διενέξεις συμφωνήθηκε να ιδρυθεί ένας νέος σύλλογος με την επωνυμία «*Μουσικοχορευτικός Γυμναστικός Σύλλογος Αναγέννηση Κολινδρού*», στον οποίο εντάχτηκαν τα μέλη και των δύο συλλόγων που είχαν ήδη διαλυθεί. Έως το 1958 η ομάδα γνώριζε ακμή παρ' όλες τις οικονομικές και αντικειμενικές δυσχέρειες που αντιμετώπισε, αλλά το 1963 έπαψε σχεδόν να υφίσταται. Ωστόσο στο αδιέξοδο δόθηκε λύση το 1968 όταν η νέα διοίκηση του συλλόγου επιδόθηκε με ενθουσιασμό στην οργάνωση μιας καλής ομάδας και στην αντιμετώπιση του προβλήματος του Γυμναστηρίου. Παράλληλα για την οικονομική ενίσχυση και την ψυχαγωγία του φιλάθλου κοινού διοργάνωνε χοροεσπερίδες και θεατρικές παραστάσεις²⁹.

---

²⁷ Οι Βαλκανικοί πόλεμοι και ύστερα ο Α' Παγκόσμιος πόλεμος διέκοψαν κάθε κίνηση στη δεκαετία 1910 -1920, μετά την οποία αρχίζει κυρίως να διαδίδεται το ποδόσφαιρο, ενώ οι ομάδες της Σμύρνης και της Κωνσταντινούπολης επανιδρύονται μετά το 1922 στην Αθήνα. Το 1926 οι ποδοσφαιρικές Ενώσεις Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης ιδρύουν την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, στην οποία υπάγονται και σήμερα όλες οι τοπικές ποδοσφαιρικές ενώσεις της χώρας. Αξίζει να σημειώσουμε ότι στην Ελλάδα, το ποδόσφαιρο είναι με διαφορά το πιο διαδεδομένο άθλημα, με το μεγαλύτερο αριθμό σωματείων και αθλουμένων.

²⁸ <http://agriada-amanta.blogspot.gr/2010/04/blog-post.html>

²⁹ Αξίζει να σημειωθεί ο αγώνας που διεξάγεται κάθε χρόνο μεταξύ της ομάδας και των παλαίμαχων ποδοσφαιριστών της Αναγέννησης στη μνήμη του πρόωρα χαμένου ποδοσφαιριστή της Αναγέννησης Ηλία Δούλια.

Η «Αναγέννηση» γνώρισε μια μεγάλη ανοδική πορεία που την έκανε να φτάσει μέχρι τη Β' Εθνική αγγίζοντας ακόμη και την άνοδο στην Α' Εθνική την περίοδο 1994-95. Η ακμή της ομάδας οφειλόταν κατά μεγάλο βαθμό στην οικονομική στήριξη που της παρείχε ο κύριος τότε χορηγός της η κονσερβοποιεία «Αγροτική Κολινδρού ΑΕ». Μια μονάδα, με υψηλές δυνατότητες απορρόφησης νωπών φρούτων (ροδάκινα, βερίκοκα, αχλάδια), πολυδύναμο εποχιακό εργατικό δυναμικό και συνεταιριστικό εργοστάσιο. Η «Αγροτική Κολινδρού ΑΕ» στήριξε την οικονομία του τόπου, χρηματοδοτούσε πολλές πολιτιστικές κι αθλητικές εκδηλώσεις, βοηθούσε με μεταφορές αθλητών, ανέλαβε την τοπική ποδοσφαιρική ομάδα και την πήγε έως στη β' εθνική κατηγορία.

Από το 1995 και εξής η «Αναγέννηση» ακολούθησε καθοδική πορεία πέφτοντας κάθε χρόνο και μια κατηγορία λόγω της έλλειψης οικονομικής στήριξης. Στον τοπικό τύπο προμηνύεται καθαρά η πορεία της πτώσης που θα ακολουθήσει καθώς η ομάδα απώλεσε την κύρια πηγή οικονομικής στήριξης: *«Είναι γεγονός ότι αυτή την εποχή η διοίκηση της ΠΑΕ Αναγέννηση Κολινδρού έχει κάποια οικονομικά προβλήματα. Αφετηρία του προβλήματος αυτού είναι ότι η ΑΕ Αγροτική Κολινδρού που ήταν ο κύριος χρηματοδότης της ομάδας, περνά κάποια οικονομική κρίση και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανταπεξέλθει στις πραγματικά αυξημένες υποχρεώσεις της ομάδας που πέρυσι πραγματοποίησε μια έξοχη παρουσία ενώ στα ίδια περίπου πλαίσια βαδίζει και στο φετινό πρωτάθλημα. Μπροστά λοιπόν σ' αυτό το πρόβλημα η διοίκηση της ΠΑΕ Αναγέννηση Κολινδρού κάνει έκκληση στους Κολινδρινούς επιχειρηματίες, Κατερίνης, Θεσσαλονίκης και Αλεξάνδρειας να βοηθήσουν την ομάδα του Κολινδρού με όποιο τρόπο μπορούν για να μπορέσει η ομάδα να συνεχίσει τη θαυμάσια μέχρι τώρα παρουσία της στο πρωτάθλημα της Β εθνικής κατηγορίας. Φυσικά για την ομάδα αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα γιατί οι ποδοσφαιριστές παίζουν περισσότερο για την ομάδα και δεν λειτουργούν σαν ψυχροί επαγγελματίες³⁰».*

Εκτός από το ποδόσφαιρο, από το καλοκαίρι του 1992, μια μικρή ομάδα ανθρώπων φίλων του μπάσκετ αποφάσισαν να δημιουργήσουν ομάδα καλαθοσφαίρισης. Καθώς το μπάσκετ τότε ανθούσε σε ολόκληρη την Ελλάδα και ήταν το πρώτο φίλαθλο άθλημα διαπιστώθηκε πως ήταν πλέον καιρός να δημιουργηθεί μια ομάδα μπάσκετ στον Κολινδρό ώστε να δοθεί η ευκαιρία στους νέους που αγαπούσαν το άθλημα να ασχοληθούν με αυτό. Πράγματι συγκεντρώθηκαν τα πρώτα ιδρυτικά μέλη και αποφάσισαν την ίδρυση συλλόγου με την επωνυμία «Μέγας Αλέξανδρος». Ο σύλλογος έγινε μέλος της Ε.Ο.Κ. και το 1992-93 έλαβε μέρος στο πρωτάθλημα της Γ' κατηγορίας της Ε.ΚΑ.Σ.ΚΕ.Μ.

---

³⁰ <http://kolindrosfire.blogspot.gr/>

Σήμερα (2012-13) η «Αναγέννηση» αγωνίζεται στην Β' Ερασιτεχνική κατηγορία του πρωταθλήματος Ε.Π.Σ. ΠΙΕΡΙΑΣ. Μαζί με το «Μέγα Αλέξανδρο» διατηρούν πολλές ακαδημίες – φυτώρια νέων αθλητών, που συγκεντρώνουν το μαθητικό πληθυσμό της περιοχής. Σε ό,τι αφορά τους χώρους άθλησης και τις αθλητικές εγκαταστάσεις φαίνεται ότι αυτοί καλύπτουν τις ανάγκες των κατοίκων του Κολινδρού. Το 2011 ιδρύθηκε ο *Δημοτικός Φορέας Πολιτισμού Άθλησης Περιβάλλοντος και Οικογενειακής Υποστήριξης* του Δήμου Πύδνας - Κολινδρού που οργανώνει όλα τα αθλητικά προγράμματα και διαχειρίζεται τις αθλητικές εγκαταστάσεις του Δήμου. Ανάμεσα σε άλλα σκοποί του είναι η υλοποίηση γενικών προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού και προγραμμάτων ειδικής άθλησης, η διαχείριση των δημοτικών γυμναστηρίων, η διάδοση και ανάπτυξη του αθλητισμού και η δημιουργία νέων αθλητικών τμημάτων³¹.

Στο ύψωμα Καψαλός, σε μια πευκόφυτη πλαγιά απέναντι από τον οικισμό, υπάρχει το πολυδύναμο Αθλητικό Κέντρο Κολινδρού σε έκταση 20.000τ.μ. Οι σύγχρονες και υψηλών προδιαγραφών αθλητικές εγκαταστάσεις του (ανοιχτό κολυμβητήριο, γήπεδα ποδοσφαίρου, μπάσκετ, βόλεϊ, τένις) φιλοξενούν ομάδες και αθλητικές αποστολές απαιτήσεων. Στον ίδιο χώρο διεξάγεται κάθε Αύγουστο το Camp, με εφήβους καλαθοσφαιριστές, μια σημαντικότερη αθλητική εκδήλωση που έχει καταστεί θεσμός πια για τον Κολινδρό. Οι νέοι του Κολινδρού με σθένος και αγάπη αγωνίζονται για τις τοπικές τους ομάδες, κρατώντας άσβεστη την ελπίδα για ανώτερες διακρίσεις.

Επίλογος

Ο χωροχρόνος αποτελεί καθημερινό βίωμα του ατόμου που ζει ή εργάζεται σε αστικό ή ημιαστικό κέντρο. Με τον όρο «κέντρο» δεν εννοούμε απλώς μια πόλη, αλλά κάθε οικιστική ενότητα, η οποία διαθέτει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, και είναι προφανές ότι το κέντρο δεν αναφέρεται αποκλειστικά σε μια πολεοδομική συγκρότηση, αλλά εμπεριέχει την έννοια και την παρουσία του ανθρώπινου στοιχείου και των μορφών της κοινωνικής δράσης, δηλαδή την εκπαίδευση, τις κοινωνικές, οικονομικές σχέσεις, την πολιτική συμπεριφορά, τις πρακτικές, τις εκδηλώσεις κλπ.

Το αστικό και ημιαστικό κέντρο, όχι μόνο εξακολουθεί να είναι το κορυφαίο στοιχείο της διοικητικής και κοινωνικής οργάνωσης μιας χώρας, αλλά και ως έννοια είναι ελκυστική και απαραίτητη. Αυτό σημαίνει ότι δεν αποτελεί απλά ένα χώρο εντατικής οικονομικής δραστηριότητας, αλλά αποτελεί και χώρο έντονης κοινωνικής δραστηριότητας, η οποία ξεκινά από το πλήθος των ατομικών αναγκών των ατόμων και μετουσιώνεται σε παρεπόμενες κοινωνικές ανάγκες³².

---

³¹ Επιχειρησιακό πρόγραμμα Δήμου Πύδνας – Κολινδρού 2012-2014.

³² Πολυδωρίδης, Ν. (1977). Εξουσία και κεντρικός πυρήνας στη μορφή και δομή της πόλης. *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 30-31, 336-343.

Θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι το σημερινό κέντρο βρίσκεται σε μια κατάσταση ισορροπίας ανάμεσα στο ιδεολογικό, πολιτισμικό και κοινωνικό φάσμα των μεγάλων πολεοδομικών συγκροτημάτων και της «γοητείας» της υπαίθρου που μοιάζει στις μέρες μας να έχει αναγορευτεί σε «μόδα». Δεν απομένει στα ημιαστικά κέντρα όπως ο Κολινδρός, παρά να εκμεταλλευτούν τις όποιες δυνατότητες τους δίνονται, να δημιουργήσουν και άλλες και να μετασχηματιστούν σε πόλους ανάπτυξης και ανανέωσης όχι μόνο της ελληνικής υπαίθρου, αλλά και της κοινωνικής ζωής που εξελίσσεται σε αυτήν. Ίσως, αυτό να είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουν οι κάθε είδους τοπικές αρχές. Εάν η μητρόπολη δείχνει να αδιαφορεί, ακόμα και αν δεν φτάνουν οι πόροι πρέπει να συνεχίσουν τα μικρά οικιστικά κέντρα όπως ο Κολινδρός, να εργάζονται προς την κατεύθυνση της ευδοκίμησης όχι μόνο των συντοπιτών του, αλλά και κάθε «άλλου» που θα θελήσει να ζήσει μαζί τους.

Βιβλιογραφία

- Heuzey, L. (1860). *Le mont Olympe et l' Acarnanie: Exploration des ces deux regions, avec l' etude de leurs antiquites, de leurs populations anciennes et modernes, de leur geographie et de leur histoire*. Paris: Publie sous les auspices du Ministere de l' instruction publique et du Ministere d' etat.
- Δήμος Πύδνας – Κολινδρού. (2011). *Επιχειρησιακό πρόγραμμα Δήμου Πύδνας – Κολινδρού 2012-2014*.
- Θεοχαρίδης, Γ. (1953-5). Η Νέα Μονή Θεσσαλονίκης. *Μακεδονικά*, 3.
- Καζταρίδης, Ι. (2002). *Η Μακεδονία κατά την Τουρκοκρατία*. Κατερίνη : Μάτι
- Καζταρίδης, Ι. (2006). *Κατερίνη: Από τη μικρή κώμη στην πολύτροπη πόλη*. Κατερίνη: Μάτι
- Πολυδωρίδης, Ν. (1977). Εξουσία και κεντρικός πυρήνας στη μορφή και δομή της πόλης. *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 30-31, 336-343.
- Πολύζου – Μαμέλη, Κ. (1971). *Ιστορία του Κολινδρού. Με ευρύτατη επισκόπηση γεωγραφική, ιστορική, εθνολογική της Πιερίας*. Κολινδρός: Μακεδονικό Μουσείο Κολινδρού [επανεκδ. 2008].
- Σορώκος, Ε. (1975). Οικιστική δομή και κοινωνικοποίηση. *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 23, 142-149.
- Τραϊανού, Ε., Κυρίδης, Α. & Γκόλια, Π. (2006). Οργάνωση και προσλήψεις της εμποροπανηγύρεως Αμυνταίου (1956-2005). Ανάγνωση αρχειακού υλικού. *Όψεις της Δυτικής Μακεδονίας*. Φλώρινα: Βιβλιολογεΐον.

Δικτυογραφία

- <http://agriada-amanta.blogspot.gr/>
- <http://anagennisi-kolindrou.blogspot.gr/>
- <http://doubmbia-istoria.blogspot.gr/>
- <http://el.wikipedia.org/>
- <http://gak.thess.sch.gr/>
- <http://kolindrinamaslatia.blogspot.gr/>
- <http://kolindrosfire.blogspot.gr/>

<http://sakiskolindros.blogspot.gr/>
<http://www.ekaskem.gr/>
<http://www.iraklis.org/>
<http://www.kolindros.gr/>
<http://www.kz-epka.gr/>
<http://www.pieriacity.gr/>
<http://www.segas.gr/>
<https://www.facebook.com/groups/anagennisi.kolindros/>

Λίγα λόγια για την εισήγηση

Η παρούσα εισήγηση αποτελεί το προϊόν έρευνας των μαθητριών και μαθητών του Γενικού Λυκείου Κολινδρού κατά τα σχολικά έτη 2011-2012 και 2012-2013. Στα πλαίσια του μαθήματος «Ερευνητική Εργασία» συγκεντρώθηκε υλικό και πληροφορίες για την τοπική ιστορία του Κολινδρού και επιχειρήθηκε μια ιστορική καταγραφή των αθλητικών συλλόγων του οικισμού. Τα πονήματα της έρευνας συστηματοποιήθηκαν και συμπυκνώθηκαν σε μορφή εισήγησης από τις γράφουσες.